

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum Vltimum. Quæsitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

dicialibus non tam notorum crimen,
quam fama oritur contra aliquem,
que tamen non sufficit ad condemnandum.

^{1.} Subinde tamen indicanda purgatio Canonica, stante tali ex fama presumptione.

^{2.} Notandum primum : crimen publicum interdum accipitur pro eo, de quo quis publicè infamatus est, & tunc minus est, quam notorium, nam notorium dicitur, quod ex evidentiâ facti publicè notum est, ita ut nulla tergiversatione celari possit.

Notandum secundum, licet crimen fornicationis aut adulterij quadam ratione occultum censeri possit, tamen ex propinquis, & vehementibus indicijs ac conjecturis ita notorium fieri potest evidentiâ rei, ut nulla excusatione celari queat. Contentiunt ea, quæ docui in c. præterea 27. de testib. & c. litteris 12. de presumptionibus. & videri potest Gl. hic v. ex evidentiâ.

^{3.} Notandum tertium, si crimen notorum sit, evidentiâ facti permanentis, tum nullo existente accusatore aut teste, aliave probatione acceptâ, de criminis reus condemnari potest. Contentiæ super eo 3. de testibus cogendis. Ubi dicitur, si factum sit notorium, non eget tertium testimonii declarari, cum talia probationem, vel ordinem judiciarium non requirant. Notandum, quod dixi, probationem criminis necessariam non esse : si enim reus negat, crimen notorium esse, tum, nisi ejus negatio manifestè sit frivola, & irrisoria, testes producendi sunt, qui de notorio testentur, sicuti declaravi c. precedenti vñ. 2.

^{4.} Notandum quartum, testimonia seu dicta extrajudicia in populo, ex quibus, si crimen notorium non sit, duntaxat fama oritur, non sufficient ad condemnandum reum, sed ex ejusmodi testimonio seu dictis in publico, &c. uno verbo, ex fama moveri potest Judex, ut de criminis inquirat; & multò magis, ut accusatorem etiam

adversus Clericum admittat, ad querelam & testes producendos, qui de ipso etiam crimen commissum testentur, & sic intelligi debet, quod in l. 3. §. item Divus. ff. de testibus dicitur, testibus, non testimonij credendum esse, id est, non voci vagæ, seu abstracta in populo, sed ipsis testibus producitis, & legitimè examinatis ac deponentibus in judicio.

Notandum quinto, si suspicio vel presumptio criminis sit adversus Clericum, juncta cum populi scandalo, cum tamen crimen sufficienter non probetur, indicanda est suspecto purgatio Canonica. Ita Gl. finalis bñ & sumitur ex c. presbyter. 5. juncta Gl. v. Iusjurandum causa 2. q. 5.

CAPITULUM IX.

A Nobis.

PARAPHRASIS.

Episcopus tolerare non debet, ut mulieres cum Clericis habent, ijs personis exceptis, in quibus naturale fædus nihil fævi criminis iuspiciari permittit.

^{5.} Notandum. Inter personas valde conjunctas non debet esse suspicio de incestuosa carnis copula, quippe, à qua natura ipsa abhorret. De hoc dictum in c. Cūm in juventute. 15. not. 2. de presumptionib. Intelligitur verò id ordinarie, & per se loquendo ; interdum enim tales circumstantiae, & indicia adesse possunt, ut suspicioni, aut presumptioni locus sit, juxta c. 1. hoc tit.

CAPITULUM Ultimum.

Quæslitum.

PARAPHRASIS.

De Clericis in fornicationis peccato persistenteribus dubitatum fuit, utrum divini corum officijs fideles interesse debeant, nécne. Ad hoc Gregorius IX. ita respondet, tametsi Clericus quilibet consistens in mortali peccato suspenitus sit quoad se ipsum, non tamen propterea sit deles

24 Decret. Gregor. Lib. III. Tit. III. Cap. I. &c

deles cum in divinis vitare debent, nam in ordine ad alios suspensus non est in tali casu, nisi peccatum ejus notorium sit per sententiam Judicis, aut per confessionem judicalem, vel per evidentiam facti, quod nulla tergiversatione celari potest.

S U M M A R I U M .

1. *Existens in peccato mortali quodammodo est suspensus.*
2. *Per antiquos Canones prohibitum fuit fidibus, divinis officijs interesse notorijs concubinarij.*
3. *Quod quidem hodie prohibitum non est, possunt tamen ab eorum divinis abesse, si velint, fidibus.*

Notandum primò, existens in peccato mortali quodammodo est suspensus, quia licitum ipso non est in tali statu Missam celebrare, aut Sacramentum aliquod administrare. Verum hæc suspensio non est Ecclesiastica censura, ob cuius violationem Clericus ille irregularitatem incurrit, & qua Ecclesiastici Prelati relaxatione aut absolutione indiget, sed ea suspensio per penitentiam, aut confessionem Sacramentum tollitur, qua de re dixi lib. 5. tra. 1. c. 5. n. 10. in fine, & tra. 4. c. 6. n. 5.

Notandum secundò, secundum antiquos Canones prohibitum fuit fidibus, ne notorijs concubinarij aut forniciarij Clerici

divinis officijs intercesserent, sicuti supra dixi in e. vestra hoc sit. Censebatur autem crimen notorium ex triplici capite. Primo, si Clericus per sententiam à Judice condemnatus fuit. Secundo, si in judicio crimen sponte confessus. Tertio, si crimen per evidentiam rei ita publicè cognitum, ut nulla tergiversatione celari aut negari posset.

Quæres, cur omislus sit quartus modus, si crimen in judicio legitimè probatum sit, maximè postquam conclusum in causa. Resp. idem omislus fuisse, quia plerunque populus scire non potest, num probationes fuerint plenè convincentes, ideo ne iniurias atque infamias via pateat, Judicis sententia exspectari debet. Verum si populo satis constet, Clericum legitimè convictum esse, ita ut omnis dubitatio exclusa sit, tunc idem de hoc notorio orto ex probacionibus legitimis judicari debet, quod de notorio ex confessione, judiciali, cum haec duæ convictiones, videlicet probatio legitima, & oris confessio, in judicio aequiparentur.

Id moneo, tametsi hodierno Jure fideles non teneantur abstinere à notorijs concubinarijs in facris officijs, propter Extravagantem. ad evitandam, possunt tamen abstinere, & nonne ad ipsorum Missas venire, quia per Extravagantem Constantiensem, nullus favor ipsis delinquentibus factus est, & idem fideles possunt se conformare Juribus antiquis, quippe quæ nupsiam revocata legimus.

T I T U L U S III.

DE CLERICIS

CAPITULUM I.

Si qui.

PARAPHRASIS.

Clerici in sacro Ordine non constituti, si matrimonium contraxerint, per Ecclesiasticam censuram compelli debent ad beneficia Ecclesiastica relinquenda; sin au-

CONIUGATIS.

tem Clerici subdiaconi, seu in sacro Ordine constituti, uxores duxerint, ad easdem dimittendas, & de commissione celere penitentiam agendum per suspensionis & excommunicationis sententiam compellantur.

S U M M A R I U M .

1. *Clericus beneficiatus, si matrimonium contrahat, nondum sacro Ordine ini-*